Приказки

Том 2









Приказки

Том 2



Издателство „Фют“

Original title: Le fiabe più belle
Illustrations by Tony Wolf, Piero Cattaneo, Severino Baraldi
Texts by Peter Holeinone

© 2018 Giunti Editore S.p.A., Milano-Firenze
Dami International, a brand of Giunti Publishing Group
www.giunti.it

Приказки
Том 2
© Издателство „Фют“, 2021
Илюстрации Тони Улф, Пиеро Катанео, Северино Баралди
Текст Питър Олейноне
Превод Екатерина Иванова

Тази книга е предмет на авторско и търговско право на издателя. Използването на текста и оформлението без съгласието на издателя е забранено. Продаването, препродаването, заемането, наемането и пускането в обращение по друг начин, освен по начин, определен от издателя и закона, е забранено.

Печатница „Мултипринт“

ISBN 978-619-199-592-9

www.fiut.bg



Съдържание

Вълшебната лампа на Аладин 6
Али и седлото на султана 18
Принц Рубин 20
Али Баба и четиридесетте разбойници 30
Пиронът на Салем 44
Амин и яйцата 46
Приключенията на Саид 48
Халифът щъркел 60
Играта на шах 70
Мечът на Уатанаби 76
Седемте самураи 78
Усмивката на луната 82
Езерният цар 92
Легендата за червения дракон 96
Златното птиче 98
Пепеляшка 100
Спящата красавица 110
Червената шапчица 118
Котаракът с чизми 126
Красавицата и Звяра 134
Горският дух 140
Езерото със златните рибки 146







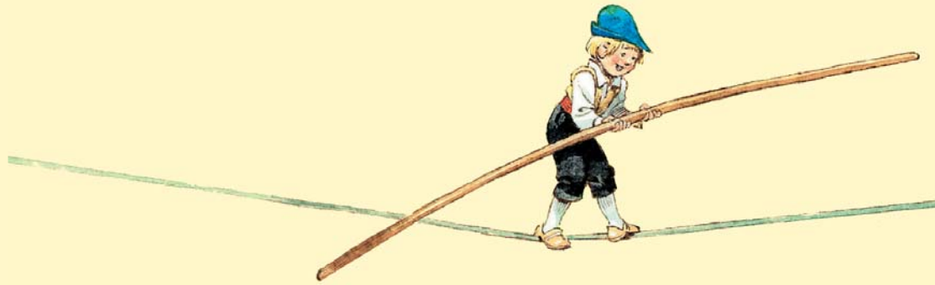

Горската невеста 152
Река и бряст 158
Даровете на вълшебника 162
Царевич Иван и сестрата вещица 166
Скорец певец 170
Малката умница 172
Приказка за просяка 178
Снежното момиче 182
Бяла къщичка със зелен покрив 184
Кикибио и жеравът 188
Вардиело 190
Какво казват хората 198
Отбор юнаци 200
Трите желания 210
Книгата с магии 214
Веселите шеги на Тил Ойленшпигел ... 218
Лакомата невестулка 225
Опашката на мечката 228
Заекът и слончето 230
Маймуната царица 232
Нарцис 234
Вълкът и жеравът 236
Конят и вълкът 238







Вълшебната лампа на Аладин



Много, много отдавна в една много далечна страна живяла бедна вдовица, която имала син на име Аладин.

За да припечели някоя и друга пара и да помогне на майка си, момчето често ходело да бере диви плодове.

Един ден пред него неочаквано застанал загадъчен чужденец с богати дрехи, с тъмни очи и пронизващ поглед.

– Искаш ли да спечелиш една сребърна пара? – попитал той.

– Искам, как да не искам! – зарадвал се Аладин.

– Тогава ще слезеш долу и ще направиш каквото ти кажа! – рекъл странникът и отместил изпод краката си една каменна плоча, която Аладин не бил забелязал.

Слабичкото момче се мушнало пъргаво в дупката, слязло по тесни каменни стълби и се озовало в приказна пещера.

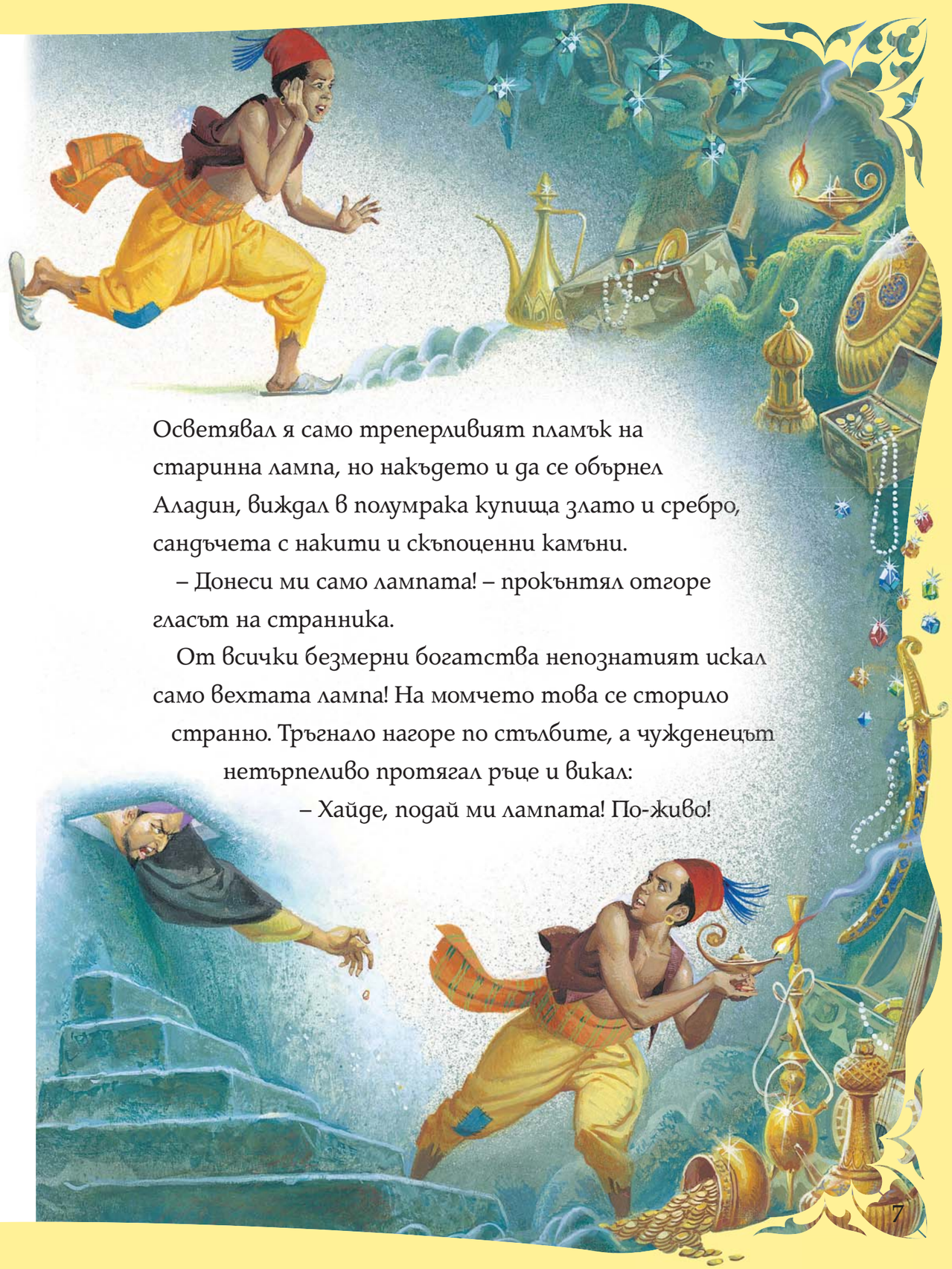

Осветявал я само треперливият пламък на старинна лампа, но накъдето и да се обърнел Аладин, виждал в полумрака купища злато и сребро, сандъчета с накити и скъпоценни камъни.

– Донеси ми само лампата! – прокънтял отгоре гласът на странника.

От всички безмерни богатства непознатият искал само вехтата лампа! На момчето това се сторило странно. Тръгнало нагоре по стълбите, а чужденецът нетърпеливо протягал ръце и викал:

– Хайде, подай ми лампата! По-живо!



– Нека първо изляза, после ще видим... – дръпнал се назад Аладин.

Загадъчният чужденец се ядосал много.

– Тогава ще си останеш долу! – креснал той и хлопнал капака, но не забелязал, че един от пръстените му се изхлузил и се търкулнал по стълбите.

Аладин се уплашил. Олюлял се и лампата угаснала. Настанал непрогледен мрак. Аладин се подпрял на стъпалото и усетил нещо твърдо под ръката си. Напипал пръстена, без да мисли, го сложил на пръста си и от притеснение го завъртял. Внезапно в пещерата блеснала светлина, появил се облак розов дим и в него – огромен дух.

– Какво ще заповядаш, господарю мой? – попитал духът.

От смайване Аладин едва промълвил:

– Искам да се върна у дома...



В мига, в който изрекъл това, той се озовал вкъщи заедно с вехтата лампа и пръстена. Разказал всичко на майка си.

– Не си взел парите, но дано поне лампата работи – въздъхнала бедната жена и се заела да почисти очуканата лампа от праха.

Щом я потъркала, от лампата се издигнал гъст дим и сред него се появил друг дух, още по-голям.

– Благодаря, че ме освободихте! Готов съм да изпълня всичките ви желания – поклонил се на Аладин и на майка му духът, а те така се смаяли, че не могли да продумат.

– Ами... Може ли... – почнал да заеква Аладин. – Може ли да ни донесеш нещо за ядене?

Мигом се появила богата трапеза, а от този ден нататък духът на лампата изпълнявал всички желания на Аладин и майка му. Поднасял им вкусни ястия, доставил им скъпи дрехи, построил им голяма и хубава къща.

